

פרשת וילך – שני

(ד) וַעֲשֶׂה יְהוָה לָהֶם כְּאֲשֶׁר עָשָׂה לְסִיחֹן וּלְעֹג מֶלְכֵי הָאֲמֹרִי וּלְאֶרְצָם אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֹתָם:

ד וַיַּעֲבִיד יי, לַהוֹן, כְּמֵא דַעֲבַד לְסִיחֹן וּלְעֹג מֶלְכֵי אֲמֹרָא, וּלְאֶרְעָהוֹן דְּשִׁיזִי, יְתַהוֹן.

(ה) וּנְתַנָּם יְהוָה לְפָנֵיכֶם וַעֲשִׂיתֶם לָהֶם כְּכָל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר צֻוִּיתִי אֹתְכֶם:

ה וַיִּמְסְרֵנוּן יי, קְדָמִיכוֹן; וְתַעֲבֹדוֹן לַהוֹן כְּכָל תַּפְקִידָתָא, דְּפַקִּידִית יְתָכוֹן.

(ו) חֲזָקוּ וְאַמְצוּ אֶל־תִּירְאוֹ וְאֶל־תַּעֲרָצוּ מִפְּנֵיהֶם כִּי | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא הַהִלָּךְ עִמָּךְ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יַעֲזֹבְךָ:

ו חֲזָקוּ וְעִילְמוּ, לֹא תִדְחִלוּ וְלֹא תִתְבַּרְוּ מִן קְדָמֵיהוֹן: אַרִי יי אֱלֹהֶךָ, מִימְרִיה מְדַבֵּר קְדָמְךָ לֹא יִשְׁבַּקְנֶךָ, וְלֹא יִרְחַקְנֶךָ. ס

רס"א < לֹא יִרְפֶּךָ. לֹא יִתֵּן לְךָ רַפְיוֹן, לַהֲיוֹת נֶעֱזָב מִמֶּנּוּ: